

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/74/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014200742
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5014200742.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Ľubici Filovej, v právnej veci žalobcov: 1. W. H., bytom X. XXX, 2. O. H., bytom X. XXX, obaja právne zastúpení JUDr. Katarínou Pialovou, advokátkou, Hollého 7, Žilina, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, so sídlom Andreja Kmeťa 17, Žilina, za účasti účastníkov konania 1. J.S., bytom X. XXX, 2. E.S., bytom X. XXX, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Xo-04/2014-Ko zo dňa 11.4.2014, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S 69/2014-30 zo dňa 20. januára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/69/2014-30 zo dňa 20. januára 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 20S 69/2014-30 zo dňa 20. januára 2015 podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Xo-04/2014-Ko zo dňa 11.04.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Žilina, katastrálneho odboru č. X 493/2013-MO zo dňa 17.12.2013, ktorým zamietol žiadosť žalobcov o opravu chyby v katastrálnom operáte, ktorou navrhovali zapísať do katastra nehnuteľností pozemok parcelu C-KN č. XXXX/X, záhrada o výmere 8m², ktorý bol zobrazený v geometrickom pláne č. 45/2013, ktorý bol prílohou žiadosti, vlastníkmi ktorého majú byť žalobcovia v spoluvlastníckom podiele 1, s titulom nadobudnutia D 1503/69, RI 167/82. O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcom náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na ustálenú judikatúru a prax súdov v SR

ohľadne tej skutočnosti, že v prípade, ak dôjde k sporu o vlastníctvo, ktorým je nepochybne spor o priebeh vlastníckej hranice, nie je možné v takom prípade aplikovať ust. § 59 zák. č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“) a opravovať chybu v katastrálnom operáte v rámci správneho konania. Uviedol, že novo zakreslená hranica po TH meraní v katastrálnej mape je už vlastníckou hranicou a ak má niektorý z vlastníkov nehnuteľnosti, medzi ktorými takáto hranica prebieha za to, že nie je hranicou určujúcou skutočný priebeh hraníc pozemkov podľa titulov nadobudnutia ich vlastníctva, v prípade ak nedôjde k dohode ohľadne týchto skutočností, je potrebné riešiť takýto spor len súdnou cestou. Na podporu svojho tvrdenia poukázal krajský súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 8Sžo/81/2008, v ktorom sa riešila obdobná vec a zaujíma právny názor, že v predmetnej veci sa jedná o vlastnícky spor medzi účastníkmi správneho konania o priebeh hranice, ktorý nie je možné riešiť použitím inštitútu opravy chýb v katastrálnom operáte. Okrem toho krajský súd poukázal na to, že opraviť výmeru p.č.249 (po TH meraní) by bolo možné, ak by medzi účastníkmi nebol spor o hranicu, v zmysle ust. § 59 ods. 1 písm. b/ Katastrálneho zákona po zidentifikovaní tejto chyby porovnaním hranice zakreslenej v katastrálnej mape medzi parcelami registra C-KN a pôvodnej hranice medzi parcelami registra E-KN, avšak nie vytvorením novej parcely t.j. len opravou už existujúcich údajov v KN. Novovytvorenú parcelu je možné do katastra nehnuteľností zapísať len konkrétnym právnym titulom jej vzniku, nie podľa ust. § 59 Katastrálneho zákona, ak by takáto parcela bola zapísaná záznamom došlo by k porušeniu ust. § 59 katastrálneho zákona, lebo opraviť sa dá len existujúci údaj v katastri, čo nie je zapísaním novej parcely.

Námietky žalobcov vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné, pričom vo vzťahu k jednotlivým námietkam žalobcov krajský súd zdôraznil, že správne orgány nespochybnili nesprávnosť TH meraní v roku 1988, avšak z vyššie uvedených dôvodov (jedná sa o spor o priebeh hranice a tým aj vlastnícke právo medzi vlastníckymi pozemkami) nebolo možné chybu odstrániť inštitútom opravy chýb v katastrálnom operáte. Taktiež krajský súd nepovažoval za potrebné sa zaoberať, či bol resp. nebol opravovaný údaj v katastri dotknutý ďalšou právnou zmenou, keďže opravu nebolo možné vôbec vykonať založením listu vlastníctva na novovytvorenú parcelu novým geometrickým plánom. Záverom krajský súd upriamil pozornosť na skutočnosť, že zo žalobcami predloženého geometrického plánu nevyplývalo ich tvrdenie, že by novovytvorená parcela XXXX/X mala byť vytvorená z pôvodnej EN parcely XX/X, ktorá bola v ich vlastníctve pred prečíslovaním v TH meraní, preto aj túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podali žalobcovia v zákonnej lehote odvolanie. Navrhovali, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu a zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania žalobcovia nesúhlasia s názorom krajského súdu, že sa jedná o spor o vlastníctvo, a preto nemožno vykonať opravu chyby v katastrálnom operáte, vyslovili názor, že vykonaniu opravy v katastrálnom operáte nemôže po právnej stránke zabrániť ani tvrdené vlastnícke právo inej osoby k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania o oprave chýb a to v nadväznosti na čl. 20 ods. 1 v spojení s čl. 152 ods. 4 Ústavy SR ako i čl. 2 ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Uviedli, že chybou v štátnom mapovom diele THM (kedy došlo k odňatiu vlastníctva žalobcov v prospech zúčastnených osôb na konaní ako vlastníkov vedľajšieho pozemku), ktorá sa premietla do katastra nehnuteľností spôsobil sám štát a túto chybu aj dlhodobo udržuje. Pokiaľ teda štát pochybil musí bezodkladne prostriedkami nápravy (napr. konaním o oprave chýb v katastrálnom operáte) odstrániť nezákonnosť navrátením veci do pôvodného právneho stavu (restitutio in integrum), pričom ako právoplatný výsledok procesu obnovy katastrálneho operátu novým mapovaním netvorí v zmysle ust. § 70 katastrálneho zákona v spojení s čl. 20 ods. 1 Ústavy SR prekážku. Žalobcovia vo svojom odvolaní poukázali na to, že ust. § 59 katastrálneho zákona nevyklučuje, že oprava údajov katastra, ak sú v rozpore s verejnou alebo inou listinou môže mať dopad na vznik, zmenu a zánik práv k nehnuteľnostiam. Zároveň poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1Sžr/142/2011.

Žalobcovia taktiež namietali záver krajského súdu o tom, že oprave údajov podľa ust. § 59 katastrálneho zákona bráni návrh žalobcov na zápis novovytvorenej parcely C KN XXXX/X geometrickým plánom, ktorá nevyplýva ako údaj z katastra nehnuteľností, práve predloženým geometrickým plánom vychádzajúcim z údajov z katastra, čo bolo potvrdené aj samotným orgánom verejnej správy SR zodpovedným za vedenie katastra overením tohto geometrického plánu (Správa katastra Žilina číslo overenia 392/2013).

Žalobcovia zdôraznili, že z poznámok v geometrickom pláne jednoznačne vyplýva, že parcela C KN XXXX/X vychádza z údajov z katastra, preto v doterajšom stave uvádza C KN XXXX (ako údaj katastra), v poznámke uvádza pôvodnú EN parcelu XX/X, ktorej časť bola nesprávne zabratá do parcely C KN XXXX. Pokiaľ sa týka časti EN parcely XX/X o výmere 4m², túto časť doteraz kataster nehnuteľností neeviduje ako údaj katastra v stave CKN, a preto je označovaná ešte v stave EN. Ďalej uviedli, že správny orgán nemal žiadnu pochybnosť, že by parcela C KN XXXX/X nebola vytvorená z pôvodnej EN parcely XX/X, jasne a jednoznačne v rozhodnutí vyjadril stanovisko, že chyba v katastri nehnuteľností je a ak by aj pochybnosť mal, bolo jeho povinnosťou vykonať prípadné potrebné dôkazy. Okrem toho správny orgán jednoznačne zistil, že chyba v údajoch katastra je, podľa jeho názoru ju však nie je možné odstrániť, lebo stav s chybou bol dotknutý ďalšou právnou zmenou.

3.

Žalovaný vyjadrenie k odvolaniu žalobcov nepodal.

Zúčastnená osoba na konaní E.S. vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov zotrvala na svojom stanovisku k predmetnej veci prezentovanom v správnom konaní.

4.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „S.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcov (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Xo-04/2014-Ko zo dňa 11.4.2014, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa, ako aj konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom súdneho preskúmania v prejednávanej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. Xo-04/2014-Ko zo dňa 11.4.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Žilina, katastrálneho odboru č. X 493/2013-MO zo dňa 17.12.2013. Správny orgán prvého stupňa uvedeným rozhodnutím zamietol žiadosť žalobcov o opravu chyby v katastrálnom operáte, ktorou žiadali do katastra nehnuteľností zapísať pozemok parcelu C-KN č. XXXX/X, záhrada o výmere 8m², na základe geometrického plánu č. 45/2013, tvoriaceho prílohu žiadosti.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 o.s.p. a s § 492 ods. 1, 2 S.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdnym prieskumom zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namietala nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal preukázané, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Odvolací súd zistil, že v tomto štádiu konania medzi účastníkmi ostala sporným predovšetkým právna otázka, či okresný úrad odbor katastrálny v katastrálnom konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 ods.1 katastrálneho zákona bol oprávnený vykonať opravu chyby v katastrálnom operáte, a

preto odvolací súd zameral svoju pozornosť predovšetkým k tejto spornej otázke.

Podľa ust. § 59 ods. 1 katastrálneho zákona, okresný úrad aj bez návrhu

- a) opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra,
- b) v súčinnosti s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami opraví v katastrálnej mape chybné zakreslené hranice pozemkov,
- c) v súčinnosti so štátnymi orgánmi, obcami, notármi, ako aj s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami opraví údaje katastra spôsobené chybami v písaní a počítaní a inými zrejmyými nesprávnosťami v písomných vyhotoveniach právnych úkonov, vo verejných listinách a v iných listinách.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov uvedených v odvolaní žalobcov dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v predmetnej veci postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, a preto ich rozhodnutia sú vecne a právne správne, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ žalobu zamietol podľa § 250j ods.1/ O.s.p.

Predpokladom vykonania opravy chyby v operáte katastra nehnuteľností okresným úradom odbor katastrálny podľa § 59 ods.1, písm. a/ katastrálneho zákona je zistenie, či už na základe návrhu alebo z úradného postupu, že údaje katastra sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra.

Katastre nehnuteľností ako štátny verejný informačný systém poskytuje, resp. by mal poskytovať pravdivé informácie o geometrickom určení, súpise a popise nehnuteľností a o právach k týmto nehnuteľnostiam. Za účelom opravy chýb v katastrálnom operáte zákonodarcia v § 59 katastrálneho zákona upravuje inštitút, ktorý ako osobitný druh katastrálneho konania slúži na odstraňovanie chýb v katastri zaznamenaných a zistených a to najmä za účelom zabezpečenia súladu medzi skutkovým a právnym stavom v katastri zapísanom, čo nepochybne speje k posilňovaniu právnej istoty. Hodnovernosť a záväznosť údajov katastra (tzv. materiálnu publicitu katastra) možno vyvrátiť preukázaním opaku práve v konaní o oprave chyby, kedy v nespornom prípade dôjde k jej odstráneniu na základe rozhodnutia správneho orgánu podľa ust. § 59 katastrálneho zákona, buď z vlastného podnetu správneho orgánu, alebo na návrh alebo v prípade veci spornej na návrh rozhodnutím súdu o určení práva k nehnuteľnosti podľa ust. § 137 písm. c/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (predtým ust. § 80 písm. c/ O.s.p.). Opravu chýb v katastrálnom operáte podľa vyššie zmieneného ustanovenia možno vykonať za predpokladu, že sa jedná o vec nespornú tj. dotknutými stranami nespochybnovanú a pokiaľ nie je dotknutá novou nadväznou do katastra už zapísanou zmenou. Zmyslom vykonania opravy v katastrálnom operáte je teda dosiahnutie súladu medzi evidovanými a skutočnými údajmi, bez toho aby táto okolnosť mohla viesť k založeniu, zmene, či pozbaveniu vlastníckeho, či iného práva k nehnuteľnosti. Konaním o oprave chyby preto zásadne nemožno riešiť spory o zmenu hraníc pozemkov, o existenciu a obsah vlastníckeho práva, či iného práva k nehnuteľnostiam. Je tomu tak preto lebo opravou chyby v katastrálnom operáte nemôžu byť zmenené, či novo založené právne vzťahy k nehnuteľnostiam evidovaným v KN, pretože dochádza iba k nahradeniu chybného údaj, ktorý nezodpovedá skutočnému stavu, údajom správnym teda údajom,

ktorý je v súlade so skutočnosťou.

Odvolaací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcov, že v predmetnej veci sa nejedná o spor o vlastníctvo, nakoľko už v priebehu samotného správneho konania zúčastnená osoba na konaní (vlastníčka susediaceho pozemku) prípadnú dohodu so žalobcami vylúčila, pričom zdôraznila, že pri TH meraní (v roku 1988) vtedajší vlastníci parcely č. XX (po THM č. XXX, č. XXX) svojím podpisom jej priebeh potvrdili. Z uvedeného je zrejmé, že sa jedná o spor o priebeh hranice pozemku, na riešenie ktorého nemajú správne orgány právomoc. V opačnom prípade by došlo k porušeniu čl. 2 ods. 2 Ústavy SR.

Odvolaací súd konštatuje, že skutočnosti, na ktoré žalobcovia v odvolaní poukazujú a ktoré podkladajú rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžr/142/2011 nemajú k prejednávanej veci právnu relevanciu a to z toho dôvodu, že vychádzajú z iných skutkových okolností.

Vychádzajúc zo skutkových zistení odvolaací súd mal tiež preukázané, že správne orgány oboch stupňov v priebehu konania nespochybnili skutočnosť, že pri mapovaní v roku 1988 boli podrobné body vymedzujúce vlastnícku hranicu medzi parcelami registra C č. XXX so susednými č. XXXX/X, č. XXXX, č. XXXX chybné zamerané, avšak zároveň poukázali na skutočnosť, že ďalšou fázou THM bolo reklamačné konanie, v rámci ktorého mohli všetci vlastníci alebo užívatelia nehnuteľností v k.ú. X. podať námietky proti vyhotovenému meračskému operátu a písomnému operátu evidencie nehnuteľností. Žalobcovia však túto možnosť nevyužili. Následne bola vyhlásená platnosť obnoveného operátu evidencie nehnuteľností, čím sa jeho údaje stali platné. Tento stav teda trval vyše 20 rokov(!), kým sa žalobcovia začali domáhať jeho nápravy. Nápravu však nebolo možné vykonať z vlastnej činnosti správneho orgánu, nakoľko chybný stav bol dotknutý ďalšou právnou zmenou - darovacou zmluvou, na základe ktorej vklad vlastníckeho práva bol povolený pod č. V 4505/99 dňa 17.9.1999 a v takom prípade sa už skúma iba súlad údajov katastra s poslednou zapísanou listinou. Taktiež nebolo možné vykonať nápravu na základe návrhu žalobcov na vykonanie opravy, nakoľko títo požadovali vytvoriť novú parcelu registra C KN č. XXXX/X vytvorenú geometrickým plánom č. 45/2013, ku ktorej nie sú evidované vlastnícke práva v žiadnej právnej listine, ktorá by preukazovala rozpor s platnými údajmi evidovanými v katastri nehnuteľností, preto aj samotné poukazovanie na charakter geometrického plánu v odvolaní nie je dôvodné.

Odvolaací súd zhodne ako súd prvého stupňa vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu žalovaného mal preukázané, že skutkový stav bol v predmetnej veci správnymi orgánmi zistený dostatočne, jasne a určito. Z uvedených dôvodov odvolaací súd zhodne so súdom prvého stupňa správnu úvahu správnych orgánov oboch stupňov vychádzajúcu z preukázaných skutkových zistení považoval za správnu, ako aj dostatočne a zrozumiteľne odôvodnenú.

Vzhľadom k vyššie uvedenému po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov odvolaací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalovaný správny orgán v danej veci náležite postupoval a rozhodol v súlade s citovanou právnou úpravou, predmetu konania venoval náležitú pozornosť sledujúc účel zákonnej úpravy opravy chyby v katastrálnom operáte, z ktorých dôvodov odvolaací súd námietky žalobcov uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu nepovažoval za relevantné k vyhoveniu ich odvolacieho návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolaací súd rozsudok krajského súdu v zmysle § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a v spojení s § 219 ods. 1, 2 a s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolaací súd rozhodol v zmysle ust. § 250k ods. 1, s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1 O.s.p. a v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešným žalobcom náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správne orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.